

Naseljavanje sjeverne Albanije sa istočne strane

U historiografijama koje su nam bile dostupne pri obrazovanju, nema govora o naseljavanju Slovena na naše prostore iz pravca Makedonije. Nešto malo je o neslovenskim etničkim grupama. U tom uvjerenju je bio i autor ovih redova sve do vremena proučavanja toponamastike i rezultata DNK testiranja.

Već je dokazano da Sloveni do prostora današnje Sjeverne Makedonije i Grčke nijesu došli u obliku plemenske cjelovitosti koju su imali u Ukrajini, imena su dobili po geografskim predjelima koje su naselili. Postojbina Srba ili Hrvata ni do danas nije potpuno razjašnjena ali je nametnut srpsko-hrvatski concept o njihovom naseljavanju na proctor današnje Crne Gore iako mnogi argumenti tome ne idu u prilog. I ne samo Crne Gore, o čemu se može pokrenuti otvorena rasprava poslije čitanja knjiga čiji naslovi se nalaze na ovdje priloženim slikama. Neke dijelove ćemo u nastavcima objavljivati na portalu montenegrina.net.

Топоними из Украјине

Sl.1. Mapa Ukrajine sa oblastima. Izrada: Miloš Medojević. Oblasti su: (1) Волинська, (2) Рівненська, (3) Житомирська, (4) Львівська, (5) Тернопільська, (6) Хмельницька, (7) Закарпатська, (8) Івано-Франківська, (9) Чернівецька, (10) Вінницька, (11) Київська, (12) Чернігівська, (13) Черкаська, (14) Полтавська, (15) Кіровоградська, (16) Дніпропетровська, (17) Одеська, (18) Миколаївська, (19) Сумська, (20) Харківська, (21) Луганська, (22) Донецька, (23) Запорізька, (24) Херсонська, (25) Авт. Республіка Крим.

Skraćenice:

Albanija – ALB ¹

Bosna i Hercegovina – BiH

Bugarska - BUG

Kosovo i Metohija – KiM

Sjeverna Makedonija – SM

Srbija – SRB

Crna Gora – CG

~ Naselja **Байрак, и**, u oblastima (9), (14), (15), (19), (20); **Байраківка** у (10). Rijeka **Кленовий Байрак** у области (16). Na ukrajinskom jeziku, байрак je šuma ili žbunje u nekoj jaruzi ili dolini. Bajrak ili fis je naziv roda, bratstva kod Malesora u sjevernoj ALB i područnom dijelu CG prema Albaniji. Dilema: riječ je u albanski jezik došla preko doseljenih Slovena-Anta ili tek u tursko vrijeme. Naime, bayrak na turskom - kirgiskom, označava zastavu.

~ Naselje **Барди** u oblasti (3). SM: prigradsko selo Bardovci, grad Skoplje. KiM: selo Paljabarda, opština Đakovica. Palji Bardi, po Albancima iz Metohije, je pravo ime Bijelog Pavla, navodnog rodonačelnika Bjelopavlića. Taj Bardi je bio metohijski vojvoda koji je živio u okolini Đakovice. Bardhi, albansko prezime. CG: Bardići, novo selo u nahiji Kuči po defteru iz 1570.g.; bratstvo Bardić u selu Kostanja, Šestani, opština Bar, porijeklom iz Škrelja u sjevernoj Albaniji. U Hrvatskoj: Bardi, prezime u Istri. Bardi, naselje u Italiji, u okrugu Parma. Barda je grad u Azerbejdžanu. Barda, ime dva sela u Rusiji.

~ Rijeka **Бог** u obalsti (10) (sada **Південний Буг**), s/h: Južni Bug. Prije sadašnjeg imena, u vrijeme naseljavanja Anta, rijeka se zvala Bog. Smatra se da je to ime jednog od vođa plemena, koji se mogao zvati i Bož (Boz, Bus). Pominje se u IV vijeku kao jedan od likova u istočnoslovenskom djelu Слово о пълкоу Игоревѣ. Po drugoj teoriji, ime je naslijeđeno iz staronjemačkog jezika: bach, bah u značenju potok. Teorija se zasniva na činjenici da su u prvim vijekovima naše ere u rječnom slivu Boga živjeli Goti. Sadašnje ime Južni Bug se pojavilo slučajno. U vrijeme carske Rusije geolog V.Laskarev je ispitivao rječne tokove Ukrajine. Prilikom istraživanja, nije primijetio razliku u nazivima rijeke Bug (savremeni zapadni Bug) i Bog (savremeni Južni Bug). Da bi ih ubuduće razlikovao, upisao je na kartu imena Južni Bug i Zapadni Bug, iako se Južni nije zvao Bug, već Bog². U oblasti (10) u kojoj je rijeka Bog su i toponimi Desna, Hvosna i Ploska koji imaju poseban značaj u proučavanju kretanja Sermezijana, odnosno Godinjana od Ukrajine do sjeverne Albanije, Crne Gore i dalje. Konkretno, u slučaju hidronima Bog, danas na teritoriju sjeverne Albanije, u Klimentima, tim imenom prepoznajemo fis Boge. Po Nopči³, u njegovo vrijeme su pripadnici ovog fisa bili izrazito plave puti i kose. Zbog toga su se Teti (Thethi), dio izrazito tamnih Šalja, redovno ženili sa djevojkama iz Boga, kako bi "prosvijetlili" svoje potomstvo. Kao što ćemo vidjeti u nastavku, osim Boga i u okviru drugih, ako ne i cijelih sjevernoalbanskih plemena postoji osnov po kome se može zaključiti da su imena dobili od Anta. To znači da su predanja o njihovom slovenskom porijeklu u osnovi tačna ali samo ako se uzme u obzir djelimično, kroz albanizaciju slovenskog življa koje je poslije nekoliko vijekova dočekalo najezdu albanskih stočara. Danas na tom prostoru prevladavaju haplogrupe koje su karakteristične za albanske istorijske korijene, ali se sve više javljaju haplogrupe za koje se može reći da potiču iz Ukrajine. Među njima je i J2b M205. U BUG su sela: Bogovci, Sofijska oblast, Bogorovo u oblasti Jambol. U SM: naselje Bogovinje je centar opštine (Pološka oblast), Bogojci je selo u opštini Struga (Jugozapadna oblast); Bogovinska reka. KiM: selo Boge u opštini Peć. U ALB: Божиград (4d, 258, 264); Боз (4d, 234, 284); Божица (2c, 52, 264); Božik' (274). U CG: Boga, selo u nahiji Piperi po defteru iz 1485.g. (više u knjizi, glava V, dio "U Luškoj župi"); selo Božani, popis iz 1497.g.u nahiji Hoti. Jovićević je pisao da u Hotima postoji sjećanje na Božnjake. Osim ovog nekadašnjeg sela, postoji i selo Božaj, na granici prema Albaniji. Selo Bogdašić je u Grblju. Planina Bogdaša je u Gornjem Polimlju. U BiH su naselja koja mogu značiti prenos imena hidronima Bog: Bogatići (Trnovo), Bogdašići (Višegrad, Bileća i kotar Rogatica, 1910.g), Bogavići (Foča), Bogodol (Mostar), Bogovići (Pale i kotar Sarajevo, 1910.g), Bogojević Selo (Trebinje), Bogeljići (kotar Visoko, 1910.g.), Boganovci (kotar Bugojno, 1910.), Bogdaši, (kotar Livno, 1910.g.), Božići (Srebrenica, Fojnica, Travnik,

~ Naselje **Буша** u oblasti (10); **Бушеве** u (11); **Бушанська** u (10). SM: Bašino Selo u opštini Veles, Vardarska oblast, moguće se ranije zvalo Bušino Selo. U ALB: selo Bušat kod Skadra, na putu za Lješ. Bratstvo Bušat je po nekim istraživačima ogranak Crnojevića. Iz sjeverne Albanije su se selili u Novi Pazar, Ulcinj, Nikšić, Paštroviće, Vranjinu, ne samo kao Bušati, već i kao Bušatlje i Bušatlić. CG: selo Bušati u nahiji Piperi, po defteru iz 1485.g.; planinu Bušat (j/z dio Komova, sada pripada Kućima), držali su Piperi i Bratonožići. Bušati (upisani kao Busati) su dio ugovora između Zete i Mlečana 1455.g. BiH: prezime Bušić u Mostaru, Posušju i Konjicu.

~ Naselje **Демечі** u oblasti (7); **Демешківці** u (8); **Демівка** u (10); **Демидівка** u (10); **Деминівка** u (11); **Демидів** u (11); **Демівщина** u (11). ALB: Demić, prezime porijeklom iz Selaca u Klimentima, Malesija. U CG: prezime Dema u Ulcinju i Kotoru; prezime Demović u Baru i Prčnju (Boka Kotorska). BiH: selo Demići, opština Kiseljak (u okolini ima tragova Godinjana). U Hrvatskoj: testirani Demići iz okoline Gline (Banija) imaju haplogrupu J2bM205. ~ Naselje **День-Добрий** u oblasti (12). **Добриднивка**, naselje u oblasti (17). BUG: selo Dobrodan u oblasti Loveč. U ALB: ime plemena Mirdita (Mirëdita) na sjeveru Albanije u prevodu znači "dobar dan". Ovaj etnonim je, poslije fisa Boge, drugi za koji se može reći da vuče porijeklo iz Ukrajine.

~ Naselja **Климентіївка** u oblasti (3); **Климентовичі** u (6); **Климентинівка** u (12); **Климентове** u (17), (19); **Климківці** u (6); **Клименки** u (14); **Клименівка** u (20) **Кельменці** u (9). BUG, sela: Kliment (oblasti Plovdiv i Šumen), Klimentovo (oblasti Varna i Veliko Trnovo), Kalimanci (oblast Varna), Kalomen (oblast Gabrovo), Kalimanica (oblast Montana), Kolmen (oblast Šumen), Kalimanci (oblast Blagoevgrad). U SM, sela: Klimeštani, opština Debrca (Jugozapadna oblast) i Kalimanci, opština Vinica (Istočna oblast). ALB: Klimenti je oblast i pleme u Malesiji. Porijeklo imena ćemo voditi kao treći etnonim sa porijeklom iz Ukrajine. Preci današnjih Klimentata su se naglo širili, pogotovo poslije darovnice Kuča u vidu Vrmoške doline. Po Jovićeвиću⁴, Klimenti su ovu dolinu dobili od Kuča (koji su je do tada držali), kao znak zahvalnosti jer su im pomogli prilikom turskih napada. Kasnije im je skadarski paša, uz godišnju naknadu, dodijelio okolne kučke planine Mojan i Smudiroge. Ovim su im bila otvorena vrata naseljavanja Gornjeg Polimlja. Iz sela Seoca, dio Dobrija su Dedejići sa haplogrupom J2b M205, ali i ranije pomenuti Demići. U Vrmoškoj dolini su tragovi Komani kulture koja se pripisuje Sermezijanima. To je i postojbina Medoja, sokalnika iz vremena Nemanjića. Za Klimente je, po Luburiću⁵, vezano i porijeklo srpske dinastije Karađorđević o čemu je pisano u knjizi "Насељавање...", str.126-127. Naime, đed Jovan Mršin Klimenta je bio poznati hajduk koji je "ratovao i četovao po predjelu između Đakovice i Bijelog polja i od Skadra do Novog Pazara". Prađed Mrša je bio barjaktar, desna ruka klimenskom vođi Ulji. Pronalaskom da Karađorđevići imaju haplogrupu I2, granu Y3120, gdje je "nepoznata dublja podgrana", srpski DNK projekat u okviru udruženja "Poreklo", nam slavodobitno otkriva da se radi o slovenskoj, odnosno srpskoj haplogrupi, što po dosadašnjim genetičkim ali i istorijskim i drugim saznanjima ne odgovara istini. O Klimentima više u knjizi Насељавање..., str.143-150 i u ovoj knjizi, glava V, dio "U Albaniji". CG: selo Kaliman⁶, Animali, Primorje, opština Ulcinj (do 1878. je pripadalo Mrkojevićima). U BiH: selo Klimenta, opština Jajce; Kalimanići, opština Srebrenica; Gornji i Donji Kalimanići, opština Sokolac; Kalimanići, kotar Rogatica, 1910.g. U SRB: selo Kalimanići, opština Gornji Milanovac.

~ Naselje **Кукуріки** u oblasti (1), **Кокорів** u oblasti (5). BUG, selo: Kukorevo, oblast Jambol. SM: selo Kukurečani, opština Bitolj, oblast Pelagonija. ALB: selo Chacharichi u Skadarskom zemljišniku iz 1416.g. i Kakariq u defteru iz 1485.g. U njemu se navodi porodica Crutte (vid. **Круча** u članku "Naseljavanje Krajine i Crmnice sa istočne strane"). CG: Kakaricka Gora,

prigradsko naselje Podgorice. Dva izvora, pomenuta u knjizi "Насељавање...", str.138, pominju i ovdje Godinjane u vidu Medojevića. Tragova BiH: selo Kukrike u kotaru Konjic, 1910.g.; Kukriče u opštini Bileća; Kokorina u opštini Gacko.

~ Naselje **Куманів** u oblasti (6); **Куманівка** u (10); **Куманівці** u (10). Kumani, narod turkijskog porijekla, danas sastavni dio mnogih istočnoevropskih nacija. Ima različite nazive u tim zemljama. Na mađ.su Kunok, rus. Половцы, bug. Kumani, rum. Cumani. Interesantno je da se u ukrajinskom jeziku zovu isto kao i u bugarskom i s/h, Kumani. Kao vrsni ratnici, koristili su se kao najamna vojska u ovim i svim okolnim zemljama. U BUG su sela: Kumanite (oblast Gabrovo), Kumanovo (oblast Varna); Komanska reka (oblast Loveč). U SM: grad Kumanovo (Sjeveroistočna oblast), selo Kumaničevo, opština Kavadarci (Vardarska oblast). Sumnja da se selo Komani u sjevernoj Albaniji prvobitno zvalo Kumani se svodi na to da je staroslovensko značenje riječi комъ koja označava grumen, loptu, u našim krajevima dobijalo ime nekog uzvišenja, što nije slučaj sa ovim selom koje je u niziji. Iznad sela je grad-tvrđava Kalaja Dalmaces gdje je moglo biti i plaćenika Kumana po kojima se ime prenijelo i na selo – podgrađe tvrđave. Ime predjela Komani i istoimenog plemena u CG potiče od imena brda Kom.

~ Naselje **Личани** u oblasti (1), **Личанка** u oblasti (11). BUG: selo Lika, oblast Burgas. КиМ: selo Likovac, opština Srbica. ALB: Лишани (2c); Ličen, katun u nahiji Klimentti. Po defteru iz 1497.g. Đurđev značenje ovog imena vidi u arbanaškoj riječi liqen (ličen), koja na s/h znači jezero. Sada se otvara nova mogućnost tumačenja imena katuna, s obzirom i na druge toponime sa prostora Ukrajine koji se nalaze u sjevernoj Albaniji. Više o tome u ovoj knjizi, glava V, dio "U Albaniji". U BiH: selo Like, kotar Vlasenica 1910.g. U Hrvatskoj je oblast Lika koju su u VII vijeku naselili Hrvati i nešto kasnije osnovali županije: Liku, Gacku i Krbavu.

~ Naselje **Малий** u oblasti (4). ALB: prezime Mali. Do sada testirani imaju haplogrupu E1b-V13. CG: Šćepan Mali (vladar Crne Gore, 1767-1773.g.), navodno je tako prozvan zbog malog rasta, što je diskutabilno, s obzirom da je prezime Mali rašireno i u Srbiji i Hrvatskoj.

~ Naselje **Медова** u oblasti (5), **Медове** u oblasti (15). U BUG su sela: Medovo u oblastima Burgas, Dobrič i Stara Zagora; Medovec u blasti Varna; Medovina u oblasti Trgovište; Medovnica i Medkovec u oblasti Vidin; Medkovec u oblasti Montana; Medevci u oblasti Krdžali; Medovene u oblasti Razgrad; ime Medo je nastalo od imena Metodi; prezime Medov je zabilježeno u oblasti Stara Zagora. ALB: Medova je naselje i pristanište na Jadranu. Ovo ime se dalje prema sjeveru, u oblasti Rogamina kod Skadra preobrazilo u ime sela Mjeda a prema Ulcinju u ime sela Medi. O oblasti Medoa po Skadarskom zemljišniku iz 1416.g.i istoj oblasti pod nazivom Mjet u turskom defteru iz 1485.g., pisano je u knjizi Насељавање..., str.137-141, 234-235. Predio od Bojane do ušća Drima (oko 20 km) je u srednjem vijeku bio gusto naseljen, između ostalih sela se nalazi i ovdje pominjano selo Chacharichi, čije ime se kao Kakaricka Gora prenijelo u današnju Podgoricu. Jireček navodi da je San Giovanni di Medua, pristanište grada Skadra, još 1336.g. pomenuto kao portus Medue, 1414.kao Miedua portus Alesii u dubrovačkim knjigama. Na tom mjestu je, po njemu, bilo pristanište Nymphaeum koje pominje Julije Cezar u povijesti o građanskom ratu. Medova je, po autoru ovog članka, najvjerojatniji trag današnjeg bratstva Medojevića iz doline Tare. Na to upućuju mnogobrojni drugi tragovi čiji se jedan dio može naći i u ovom članku. Po svemu, dospijećem u sjevernu Albaniju kao Medovi ili sl., u kasnijim vremenima, zavisno od jezika, bili su Mjedi, Medoje, Medi, Medovići ili Medojevići. Istorijski dokumentovana mjesta gdje se pojavljuju, potpuno se poklapaju sa tragom kretanja nosilaca haplogrupe J2b M205.

~ Ријека **Меша** u oblasti (12), pritoka Desne. U ALB: nekadašnja pokrajina Meša, između Radonskog rta, Kruje i Lješa. Ime je po iščezlom plemenu istog naziva, od koga je ostalo

prezime Messi, Mexi, u Skadarskom distriktu, u Katastru iz 1416.g. U CG: u Ulcinju je 1423.g. zabilježen Nichus Mexi. U BiH: prezime Meša u okolini Prijedora je vjerovatno iz novijeg vremena.

~ Naselje **Осещина** u oblasti (11). Dokaz naseljavanja Oseta, naroda sa Kavkaza iranskog (sarmatskog) porijekla. U ALB: selo Oseti u Skadarskom distriktu 1416.g. SRB: grad Osečina u zapadnoj Srbiji.

~ Naselje **Пукеничи** u oblasti (4). ALB: grad Puka, centar opštine u okrugu Skadar; Puke, pleme u Malesiji. To je, do sada, četvrti etnonim sa porijeklom iz Ukrajine. Po nekim istoričarima, Puka je dobila ime po rimskom putu: via publica (javni put), što je diskutabilno. CG: prezime Puka u Baru, Puković u Prčanj, Boka Kotorska. Hrvatska: prezime Pukanić, Velika Gorica kod Zagreba.

~ Naselje **Радогош** u oblasti (6). U SM je selo Radolišta, opština Struga, Jugozapadna oblast. U ALB: Радолишта (3d) Радогош (1c, 266). Radogošta je selo u srednjovjekovnoj oblasti Altin. Oblast se prostirala na južnim i jugoistočnim padinama i ograncima Prokletija, i u porječju rijeka Valbone, Drima i Ribnice (danas Erenika). Altin se graničio sa, u knjizi, često pominjanom oblasti Plav. Danas ta teritorija najvećim dijelom pripada Albaniji. Toponim Altin postoji i u Sremu, danas je dio opštine Zemun, grad Beograd.

~ Rijeka **Серет** u oblasti (5), pritoka Dnjestra. U ALB: selo Seret (alb. Qerret), opština Puka, oblast Skadar. Nalazi se južno i nedaleko od sela Komani, po kome je prozvana kultura iz VII-VIII v. Po Jastrebovu, kroz selo Seret je išao karavanski put prema Metohiji. Više o tome u knjizi, glava V, dio "U Albaniji".

~ Naselja **Сильце** u oblastima (1), (5), (7). U BUG, sela: Selce, oblast Dobrič, Stara Zagora i Loveč, Selci, u oblasti Plovdiv. SM, sela: Selce Keč u opštini Bogovinje (oblast Polog), Selce u opštinama Tetovo i Mavrovo i Rostuša (oblast Polog), Kruševo i Prilep (oblast Pelagonija), opštini Štip (Istočna oblast); selo Selci, opština Struga, Jugozapadna oblast. КиМ: selo Seoce, opština Leposavić. U ALB: Селца-Гора (4d, 262); Селце (4d, 242, 262); Selcka (242); Селци (5c, 5d, 262); Селчани (4c, 262); Селче (2b, 262); Селчет (2b); Селчка (5c, 257). Vasiljević⁷ pominje Selce i Selca u Starovskoj oblasti i Selce u Korčanskoj oblasti. Selo Selce (u turskim defterima Selcite, u nahiji Klimenti, 1497.g.), u oblasti Malesija (prije turske vlasti, dio Zete), veoma je važno za Godinjane. Više u glavi V, dio: "U Albaniji" i knjizi Насељавање..., str.44, 141-145. U CG: selo Seoca, susjedno Godinju u Crmnicima, Seoca u Piperima. BiH, sela: Seoce u opštinama Kakanj i Breza, kotarima Visoko i Vareš; Seoca u opštini Novo Goražde; Seoci u opštini Gornji Vakuf i Jajce, kao i kotaru Čajniče, 1910.g. Hrvatska: Seoca u opštini Omiš.

~ Naselje **Стоянівка** u oblasti (2); **Стоянци** u (4); **Стоянка** u (11); **Стоянів** u (4); **Стоянове** u (17). BUG, sela: Stoilovo u oblasti Burgas, Stojanovci (Veliko Trnovo i Vraca), Stojanovo (Krdžali i Montana), Stoevo (Plovdiv), Stoil Vojvoda (Sliven), Stojan-Zaimovo (Stara Zagora), Stojnovo (Trgovište), Stojnovskoto (Loveč), Stojkite (Smoljan), Stojkovo (Haskovo), Stoevci i Stojkovci (Gabrovo); često ime je Stojko. To je zaštitno ime, potiče od riječi "stoi" – da bude živ. Od ovog ličnog imena su izvedena imena Stoil i Stojko. SM: selo Stojakovo, opština Bogdanci (Jugoistočna oblast). U ALB: Stoici (85, 279), Столова (58), Стојани (2b, 5c, 266), Стојча (2b, 266). CG: među 51 potpisnikom "družina ili opština", u ime "zetskog zbora" upisani su i Stoei. Nema ćirilичnog originala. Radi se o poznatom Vranjinskom sporazumu iz 1455.g. Pošto do danas nije odgonetnut pojam "Stoja", on je interesantan za naše istraživanje jer svuda prati Godinjane. Najvjerovatnije se radi o Stojšićima koji se pojavljuju kao stanovnici Cetinskog polja u defterima iz 1521/23.g. Nedaleko, u ćeklićkom selu Kućišta je i danas pet starih ublova, među njima Stojakova Voda i Medovići. U Crmnicima je izvor Stojachev Vir (u selu Dupilo). Stojčići su u defteru iz 1485. u Tuzima, ali i u, za Godinjane značajnom selu Rječica u Piperima. Sela

Stojča i Stojani su bila na mjestu račvanja Drima. Stojani su kod Đirokastre, tamo gdje se pominje prezime Čelo sa haplogrupom J2b M205, isto ono koje se javlja u bratstvu Medojević u turskim defterima o čemu je pisano u knjizi Насељавање..., str.225. Prezime Stoja se pojavljuje u više starocrnogorskih naselja u defterima 1521/23., više o tome u glavi V, dio "U Staroj Crnoj Gori". Prezime Stoinić je zabilježeno u Spužu kod Podgorice i u okolini Perasta, Boka Kotorska. Bratstvo Stojka je u selu Široke, Krajina, opština Bar, u oblasti gdje ima više nosilaca haplogrupe J2bM205. Stojkići su zapisani na Čevu, Cetinje. Bratstvo Stojkov, zapisano je kao starinačko u Boki Kotorskoj, selili se u Grbalj i Banat. Bratstvo Stojović je u Gostilju (Bjelopavlići). Prezime Stojšin u selu Komarača (ranije Komoran), u Gornjem Polimlju, opština Plav. Od dosta testiranih koji u osnovi prezimena imaju korijen "Stoja", razne su haplogrupe, među njima R1a i J2b M205. BiH, sela: Stojčići, opštine Kreševo i Olovo; Stojkovići, opštine Foča, Kiseljak, Novi Travnik i Konjic; Stojići u opštini Bugojno; Stojšići u kotaru Vlasenica, 1910.g.

~ Naselje **Тамарине** u oblasti (18). **Тамара**, naselje u oblasti (21). U BUG je Tamarino selo u oblasti Jambol. ALB: selo Tamara (Tamarë) u Klimentima, još jedna potvrda preuzimanja antskih toponima i vjerovatnog prenošenja imena plemena.

~ Naselje **Топільне** u oblasti (1), **Теплоє** u oblasti (14). ALB: Топлана (1b); Топлец (14). Топлана je istorijsko albansko pleme i etnografska regija na sjeveru. Nalazi se na desnoj obali Drima. To je već peti etnonim na sjeveru Albanije koji je prenešen iz Ukrajine.

~ Naselja **Хотин** u oblastima (1), (2); **Хотивель** u (1); **Хотини** u (2); **Хотівка** u (5); **Хотьківці** u (6); **Хотовиця** u (5); **Хотів** u (11); **Хоцьки** u (11); **Хотіївка** u (12); grad **Хотин** u (9). Grad Hotin u oblasti (9) je značajan za istoriju Poljske i Srbije. U bici kod ovog grada 1621.g., Poljaci su porazili Turke i zaustavili ih u prodoru na sjever. Turke je predvodio sultan Osman II. Dubrovčanin Ivan Gundulić je događaj opisao u čuvenom epu "Osman". Ponovo su Poljaci 1673.g. ovdje porazili Turke i definitivno im onemogućili prodor na sjever Evrope. Po treći put, u rusko-turskom ratu 1769.g. je Hotin bio poprište bitke. U pobjedi vojske Ruskog carstva proslavio se Srpski husarski puk kojim je komandovao Petar Tekelija. Hotin je mjesto u koje je, od strane ruskog cara Aleksandra I, 1815. bio upućen Karađorđe sa porodicom i saborcima iz I srpskog ustanka sa namjerom da tu naprave srpsku koloniju, sličnu ranijoj Novosrbiji i Slavenosrbiji. U BUG je selo Hotovo u oblasti Blagoevgrad. U ALB i CG: u historiografiji na s/h jezičkom području vlada uvjerenje da je malisorsko pleme Hoti od iskona albansko. Međutim, ovdje ga ubrajamo kao šesti etnonim koji je prenešen iz Ukrajine. To znači, kao što je slučaj i kod prethodnih pet: u Malesiji su ostala slovenska imena etničkih zajednica koja su u dužem vremenskom intervalu izgubila prvobitni sadržaj, infiltracijom starosjedjelačkih, kasnije i arbanaških grupa ta manjina je postala većina. Stočarski uticaj Arbanasa nadvladao je prvobitni ratarski koji su donijeli Anti. Danas su Hoti malisorsko pleme i žive u sjevernoj Albaniji, dijelom i u Crnoj Gori, uz granicu sa Albanijom. Marijan Bolica (Mariano Bolizza, 1570—1624) je 1614.g. zabilježio pleme Hoti sa 212 domaćinstava. Na njihovom čelu je bio Maraš Papa (Maras Pappa). Ime Maraš se poklapa sa imenom rijeke koja protiče kroz oblasti Sliven i Jambol u Bugarskoj. Bratstvo Maraš potiče iz Hota (Tuzi) odakle su se razgranali po Zeti. Od njih su: Vučići, Krstovići, Babići a u Malesiji su i kao Marašaji. Naselja Hotin i Hotini se u Ukrajini pojavljuju u istoj oblasti sa naseljem Španiv, koje je glavno mjesto u seoskoj zajednici. Zajedno su i u sjevernoj Albaniji (ovdje kao Hoti i Španji). Za Hote-Hotine u Ukrajini se, osim Španja, vezuju i naselja koja se pominju: Smoljanka, Bakota i Ploske. U BiH su sela: Hotonj u opštini Vogošća, kanton Sarajevo, Hotovlje u opštini Konjic, Hotanj u opštinama Čapljina i Neum, Hotkovci u kotaru Glamoč, 1910.g.

~ Naselje **Цевеличи** u oblasti (1). Postoji mogućnost da se rijeka Cijevna u Malesiji (Albanija) i Crnoj Gori, koja se uliva u Skadarsko jezero, zvala Cevna a Cevelići živjeli na obalama rijeke. U Banjskoj i Dečanskoj hrisovulji je Цџмьва. U BiH: Civelino (Civelino) je mjesto koje pominje pop Dukljanin, ono gdje je vojska srpskog velikog župana Časlava porazila Mađare. Mjesto je pripadalo župi Drina (prostirala se od sastavaka Pive i Tare do ušća Bistrice u Drinu).

Pretpostavka je da je to danas selo Cvilin u opštini Foča.

~ Naselje **Шпанів** u oblasti (2). Po ukrajinskoj Vikipediji, toponim Španiv potiče od prezimena Špan, čije porijeklo je poljsko ime Щепан-Степан. Prezime se pojavljuje u aktima iz 1293.g. O Španjima-Španjevićima je opširno pisano u knjizi Населѡавање..., str.152-159. Saznanjem iz Ukrajine je vjerovatno riješeno porijeklo bratstva Španjević iz Mojkovca i okoline. Do njihovog testiranja se smatralo da su potomci Dedajića ili Medojevića i među 27 bratstava koje veže isto porijeklo. Međutim, sama potvrda da pripadaju karpatsko-ukrajinskoj haplogrupi R1a to demantuje, ali i potvrđuje da svih 27 bratstava potiče sa teritorije današnje Ukrajine. To je i dokaz davne bliskosti Španjevića i Smolovića (isto sa R1a haplogrupom) sa Godinjanima i vjerovatnoća da su nosioci i jedne i druge haplogrupe pripadali velikom plemenu Anta. BUG: selo Spanci u oblasti Gabrovo. U SM: selo Spančevo u opštini Češinovo-Obleševo, Istočna oblast.

~ Naselje **Локня, Лохня** u oblasti (19). ALB: Lohja (alb.Lohja) je istorijsko malesorsko pleme i oblast. To je sedmi etnonim koji je iz Ukrajine stigao do sjeverne Albanije. Da li svi nabrojani etnonimi mogu biti slučajnost? BiH: selo Lohinja, opština Gračanica.

Dodatak: toponimi iz Ukrajine koji pripadaju članku "Naseljavanje Krajine i Crmnice sa istočne strane"

~ Rijeka **Бар**, pritoka Tismenice u oblasti (4); **Бар**, selo u (4); **Бар**, grad u oblasti (10). U SM su sela Barovo u opštinama Sopište (oblast Skoplje) i Demir Kapija (Vardarska oblast). Na KiM je selo Barane u opštini Peć. U CG: Bar je grad na Primorju. Mijović⁸ je prvi smatrao da je to slovensko ime. Zaključak je izveo iz podatka da je prije podizanja grada, odnosno barske tvrđave, ispred bila baruština a u ravnici naselje koje se zvalo Bar. Značenje ovog imena je isto u svim indoevropskim jezicima. Predstavlja barovito, vlažno, zatravljeno zemljište. Objavom ukrajinskog toponima može se pobiti većinsko mišljenje o romanskom porijeklu imena grada. Ova teza se zasnivala na činjenici da Bar leži nasuprot italijanskog Barija, tako da je u istorijske izvore ušao kao Antibaris, isto onako kako je i nasuprot Capri-ja nastao Anticapri, od Patrea nastala Antipatrea, itd. Mnoštvo toponima koji su donijeli Anti u okolinu Bara još više učvršćuje Mijovićevu tvrdnju.

~ Naselje **Куньє** u oblasti (20). Na KiM: selo Kutnje, opština Leposavić. U CG: selo Kunje, Primorje, opština Bar; lokalitet Kunja je u selu Vignjevići u opštini Cetinje.

~ **Дреговичи**, istočnoslovensko pleme nije uvršteno među ukrajinske imena toponima u knjizi koji su dospjeli na Balkan. Pleme je u grupi sjevernog dijela istočnoslovenskih plemena koje se ne nalazi na karti ukrajinskih plemena. Nastalo je preseljenjem dijela Volinjana i Derevljana na teritorije sjeverno od Pripjata i sasvim je moguće da su dijelovi ovog plemena prije tog preseljenja išli i prema Balkanu. Veza Ukrajinaca i Bjelorusa se najviše dokazuje preko ovog plemena: sjevernoukrajinski i južnobjeloruski dijalekt su imali zajednički razvoj sve do sredine XVI vijeka, odnosno do tada su bili jedna dijalekatska grupa. Na Dregoviče u Albaniji podsjećaju sela: Драговичи (1a, 268, 279); Драговец (268); Драгово (1a, 268); Драголи (4c, 266); Драготи (4b, 5c, 203, 266); Драгун (2c, 266). U CG: Dragovići su selo u Krajini, opština

Bar. BiH: Dragovići, selo u opštini Vareš, u srednjoj Bosni, često pominjanoj po prenešenim toponimima (Насељавање..., str.306-348). U Hrvatskoj: Dragović, selo u Slavoniji, u opštini Pakrac. Rački⁹ piše o Dragovičkoj bogumilskoj crkvi u Makedoniji. Pominje se na Bogumilskom saboru 1167.g.koji je održan u mjestu Sent Felix de Caraman blizu Tuluza, sjedištu Francuske bogumilske crkve. Zajedno sa makedonskom, pomenute su i Bugarska, Dalmatinska i Melinačka (u Pirinskoj Makedoniji) bogumilska crkva. Manastir Dragović u Cetinskoj krajini (Hrvatska), po nekim istoričarima, je bio jedan od sjedišta bogumila.

Топоними из Бугарске који нису пронађени у Украјини

Sl.2. Мара Бугарске по областима. Области су: Видин (1), Монтана (2), Враца (3), Плевен (4), Велико Търново (5), Русе (6), Силистра (7), Добрич (8), Софийска област (9), област Софиа (10), Перник (11), Кюстендил (12), Благоевград (13), Ловеч (14), Габрово (15), Търговище (16), Разград (17), Шумен (18), Варна (19), Пазарджик (20), Пловдив (21), Стара Загора (22), Сливен (23), Бургас (24), Смолян (25), Кърджали (26), Хасково (27), Ямбол (28). Izrada: Miloš Medojević.

~ **Балша**, selo u oblasti Sofija (10). U Rumuniji su dva sela po imenu Bals, na jugu i s/i zemlje; takođe i rumunsko prezime Bals. U ALB: Balš (Vallsh) grad, nekada selo po imenu Glavinica. Smatra se da je dobio ime po Balši II koji je vladao tom oblašću u periodu 1378-1385.g. Mjesto je poznato i po Balšinskom zapisu. U CG: Balšići, srednjovjekovna dinastija u Zeti koja je vladala u periodu 1360-1421.

~ **Буново**, selo, Sofijska oblast (9). U srednjovjekovnoj oblasti Altin (sjeverna Albanija) je selo Bunjane, sada Bunjaj. Po nekim istoričarima ovo selo je vezano za porijeklo etničke grupe Bunjevci, naseljene u trouglu sjeverna Bačka, južna Mađarska, s/i Hrvatska. U BiH: Buna, rijeka, lijeva pritoka Neretve; selo Buna, kotar Mostar, popis iz 1910.g.

~ **Гега**, selo u oblasti Blagoevgrad (13). Gege, naziv za dio albanske populacije koja živi na sjeveru od rijeke Škumbe. Južnije su Toske.

~ **Мъглене**, selo u oblasti Krdžali (26). **Мъглен**, selo u oblasti Burgas (24), do 1934.g.Čimal. SM: selo Miglence, opština Staro Nagoričane, Sjeveroistočna oblast. Meglen, oblast podijeljena

između Grčke i SM. Tu žive Meglenski Vlasi, tako nazvani iako su se odvajkada bavili zemljoradnjom. To je multietnička grupa, nepoznatog porijekla. Pretpostavka je da ime potiče od staroslovenske riječi koja označava maglu. Veći dio Meglena je u Grčkoj. Tamo su sela: Noti, Lugunci, Berislavci, Ošin (Hostjani), Ljumnica (Skra), Kupa, Livada, Crna Reka (Karpi), Barovica. SM: Sermenin, Konsko, Huma. Prostire se između planina: Nidža, Kožuf, Pajak, Njeguške Planine (dio lanca Karakamen). Većina ovih toponima je prenešena prema zapadu i pomenuta pod toponimima Купа, Баранівка, Хума, Негушево. Selo Ljumnica se pojavljuje kao Ljuma, oblast koja se nalazi u s/i dijelu Albanije (u njemu i selo Ljuma) i j/z dijelu Metohije. To je i naziv istoimenog albanskog plemena. O selu Sermenin više u makedonskim toponimima.

Топоними из Сјеверне Македоније који нису пронађени у Украјини и Бугарској

Sl.3. Karta statističkih oblasti Sjeverne Makedonije (izvor: Wikipedia)

~ **Ђоновица (Горња и Доња)**, sela, opština Gostivar, Pološka oblast. U CG: katun Ђоновићи u nahiji Klimenti, defter iz 1497.g. (prije Turaka oblast je bila dio Zete). I danas bratstvo Ђонај u selu Selce u Klimentima; bratstvo Ђоновићи i Ђоновице u Crmnici, po predanju došli od Štipa (S.Makedonija) u XIV vijeku preko Albanije; prezime Ђондовић u okolini Pljevalja.

~ **Мршевци**, село, општина Илinden, Skopska oblast. U CG: prezime Mršić (Mrša) u plemenu Klimenti sa područja Gornjeg Polimlja. Pomenuto pod **Климентіївка**.

~ **Серменин**, село, општина Ђевђелија, Jugoistočna oblast. Припада мaкедонском дијелу области Меглен. Име села подсјећа на остатке multietничке групације Sermezijani која се из Pelagonije насељавала на простор Albanije, Crne Gore i Bosne, носіоце Komani kulture. O Sermeninu kao mogućem tragu Sermezijana pisao je M.Cvetković ¹⁰.

¹ Iza albanskih toponima u zagradi su slova i brojevi koji se odnose na mapu, sastavni dio knjige: Афанасиј М.Селищев,Славянское население в Албании, София1931,Список славянских топографических названий в Албании 337-352.

² Vladimir D. Laskarev (1868–1954), doktor geologije, рођен u Rusiji, umro u Beogradu. Oktobarska revolucija zatekla ga je na mjestu profesora geologije i paleontologije na univerzitetima u Odesi i Harkovu. U Beograd je izbjegao 1920.g.i od tada do kraja života bio je profesor Univerziteta u Beogradu. Za dopisnog člana SAN izabran je 1932. a za redovnog člana SANU 1947.g.

³ Franjo Norča, Prinosi starijoj povijesti sjeverne Albanije, Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH, godište XXII, sv.1-4, Sarajevo 1910, 307-378.

⁴ Андрија Јовићевић, Малесија, Насеља српских земаља, књ.15, СЕЗ (књ. XXVII), Београд 1923, 66.

⁵ Андрија Лубурић, Војвода Јован Мршић Климента – Карађорђевић и плавски Турци, Београд 1937.

⁶ О Sv. Klimentu Rimskom (para u Rimu od 92.do 101.g., poznat kao autor poslanice Korićanima) slavi se i kod pravoslavnih vjernika u Hercegovini, pisano je u knjizi "Насељавање...", str.305. Čini se da se kult ovog sveca prenio sa teritorije Ukrajine, preko Bugarske i Makedonije u naše krajeve, naročito primorske, i prije zvaničnog uvođenja hrišćanstva u Kijevskoj Rus.

⁷ Јован Хаџи-Васиљевић, Трагови словенских насеља преко границе Југославије на југу по називима места, по црквама и манастирима, Скопље 1939.

⁸ Павле Мијовић, Вирпазар, Бар, Улцињ, Монографија, Цетиње-Београд 1974, 29.

⁹ Franjo Rački, Bogomili i patareni, Rad, knj. VII, JAZU, Zagreb 1869, 84-180.

¹⁰ Милош Цветковић, Сермисијани – преци појединих влашких скупина? Прилог проучавању порекла влашких заједница на југу Балканског полуострва, Studia Balcanica 32, Софија 2017, 21-33.